

θέντου καὶ βασιλέως Μανουήλ ὁ Ἄγγελος μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας ὁ Σελλάρης τὰ ἄνωθεν μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἱερομνήμων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας Ἰωάννης ὁ Κονίδης προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἄνωθεν σιγνογραφησάσης καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα καὶ αὐτός†.

X. 6739—1230, mense septembri, ind. IV.

Donatio salinae facta cellae S. Georgii Exocastritae.

† Ἐκδοτήριον ἔγγραφον τῶν παιδῶν τοῦ Βάλκη χάριν τῆς ἀλυκῆς ἧς ἐπαφῆκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐξωκαστρίτην χάριν καταθεσίμου ἐκείνου †.

Σίγνον	Ἐίνου	Σίγγον	Ἄννης	Σίγγον	Γεωργίου τοῦ
τοῦ	Βάλκη.	τῆς γνησίας	συζύγου αὐτοῦ.	γνησίου	υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἐκ θεοῦ ἐστεμμένων βασιλέων ἡμῶν, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούστης, Ἐίνου ὁ Βάλκης καὶ Ἄννα ἡ γνησία σύζυγος αὐτοῦ καὶ Γεώργιος ὁ γνήσιος υἱὸς τούτων; οἱ καὶ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιὸς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς ἐγχαράξαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον καὶ εἰς τὸ εἶξιν σύμφωνον καὶ ἐκδοτικὴν ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάσεως, ἀπανούργως, ἀμεταμελήτως, καθαρῶς, ἀπεριέργως καὶ ἐκτὸς δολεροῦ τρόπου, οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ ἄλλης ἑποιασοῦν ἀφορμῆς καὶ προφάσεως, ἀλλὰ μᾶλλον μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος. πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καὶ ἡγιασμένον καθηγούμενον τῆς αὐτοδεσπότου σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ἐν τῷ

ὄρει διακειμένης καὶ ἐγγχωρίως ἐπικαλουμένης τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης
 ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κύριον Γεράσιμον,
 καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσχομένους μοναχοὺς ὅπαντας, ἀλλὰ δὴ
 καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ διὰ
 τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἐπικληθεὶς Γεράσιμος τῷ τέλει τοῦ βίου
 χρησάμενος ἠρετήσατο ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρ-
 τυρος Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐνσοριασθῆναι, καὶ
 προσεκύρωσεν εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ ἐτήσιον ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ μονῇ
 ἀφ' ὧν εἶγεν ἀλυκῶν ἐργαστηρίων ἀλυκὴν μίαν ὑπεργον' μετὰ δὲ
 τὴν ἀποβίωσιν τοῦ κτήτορος ἐκείνου τῆς ἁγίας ταύτης μονῆς τοῦ παν-
 αγίου Γεωργίου κατείχετο παρ' ἐμοῦ ἢ ἡμῶν εἴσοδος τῆς τοιαύτης
 ἀλυκῆς ἕως τῆς σήμερον· τὰ νῦν δὲ ὁ ῥηθεὶς καθηγούμενος ἐνεφάνισε
 τὴν καθαρὰν διαθήκην τοῦ κτήτορος ἐνώπιον τοῦ πανσεβάστου σε-
 βαστοῦ πανοικειστάτου τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βα-
 σιλεῖ, προκαθημένου Σμύρνης, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου, καὶ
 εἶβεν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ καὶ τὴν τοῦ Βάλκη διακειμένην ὅλην
 ἀλυκὴν. καὶ πολλῶν λόγων χυθέντων μέσον ἡμῶν περὶ τε τῆς ἡμῶν
 καὶ τῆς ὅλης ταύτης εἰσόδου ὑστερον μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυ-
 μίας καὶ ἀπλότητος καὶ παραινέσεως τοῦ αὐθέντου ἡμῶν, τοῦ προ-
 καθημένου καὶ ἐτέρων εἰρηνοποιῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκεῖσε παραγενομέ-
 νων καὶ ἐπὶ πλέον μνημόσυνον τοῦ πατρὸς μου ἐκείνου τὰς συνήθεις
 προταγὰς οἱ ὁμοῦργοι ἡμεῖς ἐπεδώκαμεν τῷ μέρει τῆς μονῆς δι' ἀ-
 σφάλειαν περισσοτέραν τῆς διαθήκης τοῦ πατρὸς μου ἐκείνου. ὅθεν
 καὶ ὀφείλει ἡ ῥηθεῖσα σεβασμία ἁγία μονὴ ἔχειν καὶ κατέχειν τὴν
 τοιαύτην ἀλυκὴν ἅπασαν τὴν διακειμένην ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Λιγῶ-
 νος, τὴν καὶ πλησίον ἀπὸ μέρους ἀνατολικοῦ τῆς ἀλυκῆς τοῦ Πιθια-
 νοῦ, ἀπὸ δὲ δυτικοῦ μέρους τοῦ νομικοῦ τοῦ Καμπάνη καὶ τῆς Πε-
 τριτζίνης. μέσον δὲ τούτων ἡ δοθεῖσα ἀλυκὴ παρὰ τοῦ Σένου τοῦ
 Βάλκη ἢ οὕσα χωρισμάτων ὁκτώ, κατέχειν ταύτην καὶ νέμεσθαι ἡ
 ἁγία μονὴ κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ μονομερῶς μετὰ παντός τοῦ μέρους
 αὐτῆς, ἔστ' ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ἐφορᾷ καὶ τὰ πᾶν ὁ
 ἥλιος, ἄδειαν ἔχουσα ἡ μονὴ ἐπ' αὐτῇ ποιεῖν καὶ πράττειν εἰς αὐτὴν
 κατὰ τὸ αὐτῆς βουλευτόν, καθὼς οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς
 τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν παρέχουσιν ἐν τοῖς
 ἰδίοις ποιεῖν, μὴ ἀνακαλουμένων τῶν ὁμοῦργων ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐξ

δοφύος τεχθέντων παιδων ἡμῶν ἐπ' αὐτὴν νομὴν τινα ποιεῖ ἢ μερικὴν ἢ ὀλόκληρον, ἢ ἀπὸ τῶν καθ' αἷμα προσήκειωμένων συγγενῶν ἡμῶν ἢ τῶν πόρρω τὴν οἰανοῦν ὄχλησιν προσενεγκεῖν τῇ ῥήθεισιν ἀγία μονῇ· πρὸς τὸ μὴ εἰσακούσεται ὄλωσ, ἀλλ' ἡμεῖς ὀφείλομεν διεκδικεῖν καὶ δεφενδεῦειν τὴν δηλωθεῖσαν ἀγίαν μονὴν μετὰ παντὸς τοῦ μέρου ἡμῶν καὶ ἐκ πάσης ἡμῶν τῆς περιουσίας ἀνενόχλητον καὶ ἀζημιον. οὕτως οὖν τῆς παρούσης ἡμῶν ἐκδοτηρίου συμφωνίας καὶ ἀσφαλείας τῆς καὶ τόπον ἐπεχούσης καθαρᾶς καὶ φανερᾶς δωρεᾶς, λοιπὸν καὶ ἐπερωτώμενοι ὀμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν ἢ μεταμέλειαν αὐτῆς ὄλωσ χωρηθῶμεν ἢ ἐνός καὶ μόνου φιλοῦ ῥήματος ἐναλλάξει ἢ ἀθετησῆαι ἢ ἐξωθεν τῆς παρούσης ἡμῶν συμφωνίας βουληθῆ διαπραξασθῆαι πρὸς τὸ μὴ εἰσακούσεται ὄλωσ τοῦ ἐγγράφου ἡμῶν ἐμφανιζομένου, ἀλλὰ καὶ πρὸ δίκης ἀπάσης καὶ δίχα δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ παντὸς ἐτέρου δικαστικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐγγράφου ἵνα ἀπέρχηται ἀπὸ παντὸς νόμου καὶ δικαστηρίου καταδεδικασμένος καὶ ὑπὲρ προστίμου παρέχειν ἐν τῇ μονῇ νομίσματα χρυσᾶ εἰκοσιπέντε καὶ εἰς τὸ δημόσιον τὸ κατὰ νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπάσθηται τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ συναριθμῶσιν μετὰ τοῦ προδότη Ἰούδα λογισθήσεται· τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖν ὀφείλ[οντος] τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀντὶ σωματικῆς παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν· πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι καὶ βεβαίαν διαμένειν τὴν παρούσαν ἡμῶν ἐκδοτηρίου συμφωνίαν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπαντα ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ,ςψλθ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Μονομάχος †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου Μιχαήλ σεβαστὸς ὁ Καδιανὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως Θεοφύλακτος σεβαστὸς ὁ Βραχιωνίτης †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητρο-

πόλεως Σμύρνης Λέων ὁ Δηστικός μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής διάκονος, νομικός καὶ πρωτονοτάριος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Θεόδωρος ὁ Ἀστραγαλίνος καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, νομικός καὶ σακελίου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων Ἰωάννης ὁ Καμπάνης καὶ αὐτὸς ὁμοίως τὰ ἐψῆφει δηλούμενα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XI. 6739—1231, mense iulio, ind. IV.

Anna Comnena vendit monasterio campum in castro antiquo Smyrnas.

† Ἐτερον πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναικὸς τοῦ Κομνηνοῦ ἐκείνου κυροῦ Μανουὴλ χάριν τοῦ πλησιάζοντος χωραφίου τὸν ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ κάστρου ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Σίγνον| Ἄννης
τῆς γνησίας γυναικὸς

τοῦ ἀποικομένου ἐκεῖνου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἄννα ἡ γνησία σύζυγος τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ἡ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως ποιήσασα τὴν παρούσαν ἔγγραφον καθάραν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐσαεὶ τὸ ἀστασιαστὸν τε καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφειλουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ὅπως οὖν παρασαλευθῆναι ὑφειλουσαν μέχρι καὶ φιλοῦ ῥήματος εἶθεμαι καὶ ποιῶ ἐκοσμίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου καὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, ἀλλὰ μᾶλλον οὖν προθυμίᾳ ἡμῶν πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ βουλή καὶ θελήσει καὶ τῇ συναινέσει παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου

θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κύριον Γεράσιμον, καθ-
 ὡς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὸ χωράφιόν μου, ὅπερ κέκτημαι εἰς τὸ
 παλαιὸν κάστρον τῆς Σμύρνης πλησίον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
 Δημητρίου, τὸ ἔχον μὲν ἀπὸ δυτικοῦ μέρους τὸ ἕτερόν μου χωράφιον,
 ὅπερ δέδωκα τῇ περιποθῆτῳ μου θυγατρὶ, ἀπὸ δὲ ἀνατολικοῦ μέρους
 τὸ περιβόλιον τῆς Ἀγγελίνης, ἦγουν τὸ μέσον τούτων, οἷον καὶ ὅσον
 ἐστὶ, πιπράσκω πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς ὑπεραγίας θεοτό-
 κου ἐπὶ τίμηματι νομισματος ὑπερπύρου ἑνός, ὅπερ τίμημα λα-
 βῶν τὴν σήμερον ἀπὸ τῶν χειρῶν σου σφῶν καὶ ἀνελλιπές κατὰ τὸ
 ἀπαράλειπτον, καὶ ἰδοὺ ὀφείλει ἔχειν καὶ κατέχειν αὐτὸ ἢ μονῆ τῆς
 ὑπεραγίας θεοτόκου κυρίως, ἐξουσιαστικῶς, ἰδικῶς, μονομερῶς, ἀπα-
 ρασπαστως, ἀκωλύτως καὶ ἀνεπιφωνήτως, ἄδειαν ἔχοντός σου ἐπὶ
 τούτῳ καὶ πάσαν ἐξουσίαν πωλεῖν αὐτὸ, χαρίζειν, ἀνταλλάττειν καὶ
 ἄλλως, ὡς δόξει σοι, τὰ περὶ τούτου διοικεῖν καὶ οἰκονομεῖν, καθὼς
 οἱ θεοὶ καὶ φιλοσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν
 παρέχουσιν ἐν τοῖς ἰδίοις ποιεῖν, καὶ οὐ μὴ εὐρήσεις ὄχλησιν ποτὲ
 τῶν καιρῶν ἢ ἀφ' ἡμῶν τῶν πιπρασάντων ἢ καὶ ξένων προσώπων μέ-
 χρι φιλοῦ ῥήματος. εἰ δ' οὖν, οὐ μόνον τὸ τίμημα ἵνα ἀντιστρέψωμεν
 ἐπὶ τὸ διπλάσιον, ἀλλὰ ζημιωθησόμεθα καὶ εἰς τὸν δημόσιον ὑπέρ-
 πορον ἐν, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες ἢ ἐκκλησια-
 στικὴν. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ,σφλθ' Ϛ.
 Σίγνον | Σένου Σίγνον | Ἰωάννου Σίγνον | Λέοντος τοῦ
 τοῦ Βάλκη | καὶ μάρτυρος. τοῦ Μη | λά καὶ μάρτυρος. Μη | λά καὶ μάρτυρος.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς, κληρικὸς καὶ
 ἄρχων τῶν μοναστηρίων τῆς ἁγιωτάτης μητροπό-
 λεως Σμύρνης, Νικόλαος ὁ Συρόπουλος, γράψας
 καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XII. 6746—1237, mense novembri, ind. XI.

*Georgius, metropolitae Smyrnae, et clerici eius donant monasterio campum
 situm in loco dicto Ommata.*

† Τὸ χωράφιον τὸ ὄν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ
 Ὀμματᾶ τὸ καὶ περιελθὸν τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Σμύρ-
 νης ἀπὸ προσεγγέσεως τῆς εὐγενεστάτης Κομνηνῆς Ἀννης καὶ πλησίον

καὶ συγκεκολλημένον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκα-
στρίτου, τῆς ἀνατεθειμένης εἰς μετόχιον εἰς τὴν σεβασμίαν βασιλι-
κὴν καὶ ἁγίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῶν Λέμβων
καὶ πλησίον τῶν χωραφίων. . . τὰ καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ μέρει τῆς
δύσεως συγκεκολλημένον μετὰ τοῦ ἑτέρου χωραφίου τῆς ῥηθείσης
μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ἀπλῶς μέσον ὄν τὸ τοιοῦτον χωράφιον,
ἡγουν τῶν δικαίων τῆς μονῆς τοῦ Ἐξωκαστρίτου καὶ τῶν, ὡς εἴρηται
χωραφίων, ὅσον καὶ ὅσον ἐστίν, ἐκδιδώμεν αὐτὸ τῇ διαληφθείσῃ σε-
βασμίᾳ ἁγία μονῇ τῶν Λέμβων καὶ τῷ ταύτης προεστῶτι, πανοσιωτάτῳ
καὶ ἡγιασμένῳ ἐν ἱερομονάχοις, κυρῷ Παύλῳ, καὶ ἀπλῶς τῷ ὅλῳ
μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας ἁγίας βασιλικῆς μονῆς, ὥστε κατέχειν
αὐτὰ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, καὶ ποιεῖν ἐπ'
αὐτῷ πάντα τὰ δοκοῦντα τῇ τοιαύτῃ ἁγία μονῇ, εἴτε εἰς κηρωρίον
ἔχει αὐτὸ ἢ καὶ εἰς ἀμπελῶνα καταφοτεῖσαι ἢ καὶ εἰς ὄσπητικὴν
τῆς μονῆς ἀνάπαυσιν ἀνεγείρειν ἐπ' αὐτῷ, ἐπιτελεῖν δὲ χάριν τοῦ
τοιοῦτου χωραφίου, κἂν εἰς οἴαν ἄρα βελτίωσιν τοῦτο ἀποκαταστήσῃ,
πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτην μητρόπολιν ἐκάστῳ χρόνῳ κηροβ
λίτραν μίαν, καὶ οὕτως μὴ ὑφορᾶσθαι ἔκπτωσιν τῆς κατοχῆς καὶ
νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, διὸ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐλευσόμενοι
ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς ἔξουσιν ἄδειαν ἢ οἱ τὰ τῆς ἁγιωτάτης μητροπό-
λεως οἰκονομοῦντες ὅλως παρασαλεῖσαι τῷ μέρει τῆς μονῆς τῶν
Λέμβων ἕνεκεν τῆς κατοχῆς καὶ νομῆς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἵνα
καὶ οἱ μετ' ἐκείνους ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς τὰς ἐκδόσεις καὶ πράξεις
αὐτῶν στερκτέας κατὰ πάντη καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔχωσι καὶ ἀπαρασαλεύ-
τους, ὡς καὶ ἡμεῖς ποιήσαντες εἰς τὰς τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτων
ἀρχιερέων ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα συγκιλιώδης
γραφὴ ἐγεγόνει τῷ διαληφθέντι πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς πολ-
λάκις ῥηθείσης μονῆς τῶν Λέμβων, ἡγιασμένῳ ἐν ἱερομονάχοις, κυρῷ
Παύλῳ, καὶ τῷ ὅλῳ μέρει αὐτῆς εἰς ἀσφάλειαν, ὑπογραφέν καὶ πορ'
ἡμῶν τῶν ἐλλογιμωτέρων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδικοτιῶ-
νος ια' ἔτους ςψμς' †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτερος
Γεώργιος †.

† Ὁ ἀχρεὺς ἐν διακόνοις, μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὁ Καλοσινάρης Νικήτας προτροπῇ δεσποτικῆ ἀδθαντικῆ ἡμῶν ἐπέγραψε †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Μιχαὴλ ὁ Μασταυρηγὸς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ἐπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ἐπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντῖνος ὁ Καθαρός καὶ αὐτὸς ἐπέγραψα †.

XIII. Sine anno, mense februario, ind. V.

Imperator confirmat monasterio exemptionem a vestigali piscationis.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐξκουσσεῖον τὸ τέλος τῆς ἀλείας τοῦ χειρογρυπίου τῆς μονῆς †.

† Οἰκτεῖς τῇ βασιλείᾳ μου πιγκέρνη, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, Κομνηνὸς κβρ Ἰωάννη Καντακουζηνέ, τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Δέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ὁ βεστιαρίτης τῆς βασιλείας μου, ὁ Καδιανός, ἔχων διὰ πρακτικοῦ αὐτοῦ τὴν ἀλείαν τῶν ἀλιευτικῶν σανδαλίων οὐκ ἀρκεῖται εἰς τὸ ἀναλαμβάνειν τοῦτου, ἀφ' ὧν ἀνήκει τοῦτο αὐτῷ, ἀλλὰ διασεῖαι καὶ τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς δ' ἔχει χειρογρόπιον, καὶ ταῦτα ἔχουσαν ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, ἵνα μὴ διασεῖται αὕτη εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ τοιοῦτου Καδιανοῦ, διορίζεται οὖν σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν εἴπερ ἔχει ὄρισμόν ἡ μονὴ εἰς τὸ μὴ διασεῖσθαι παρὰ τοῦ εἰρημένου Καδιανοῦ διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν τὸ δίκαιον τῆς ἀλείας, ἐπιφωνήσης αὐτῷ ἀπέχειν τέλεσον ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου χειρογρυπίου αὐτῆς καὶ μὴ ἐνοχλεῖν κατὰ τι ἕνεκα τοῦτου τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς, ἀλλὰ καὶ, εἴ τι παραλόγως ἀπήρεν ὁ Καδιανός ἐκ τῶν μοναχῶν ἕνεκα τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, καταναγκάσης αὐτὸν ἀντιστρέφαι αὐτοῖς, ἀντιστρέψης δὲ εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῖς καὶ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα.

Ἐἶχε τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. πέμπτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός.

XIV. Sine anno, mense maio, ind. IX.

*Dirimitur controversia de possessione quarundam domorum a monasterio
empitarum in castro novo Smyrnae.*

† Σημειομαρτύριον γράμμα περί τῶν ἐντὸς τοῦ
Νέου Κάστρου οἰκημάτων, ὧν ἐξωνήσατο ἡ μονὴ
ἀπὸ τοῦ σεβαστοῦ τοῦ Μονομάχου †.

† Μηνί ματίω θ' ἰνδ. α' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν χρησιμωτάτων βασι-
λικῶν ἀνθρώπων, τοῦ τε πανσεβάστου προκαθημένου κάστρου Σμύρ-
νης, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοειδᾶ, τοῦ πανσεβάστου Λωσταρᾶ κυροῦ
Νικηφόρου, τοῦ πανσεβάστου Ταπεινοῦ κυροῦ Νικήτα, τοῦ Βατάτζου
κυροῦ Ἰωάννου, τοῦ ἐλλόγιμωτάτου γραμματικοῦ τοῦ θέματος τῶν
Θρακησιῶν, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Προβατᾶ, ἐντυχόντος καὶ τοῦ
ἱερωτάτου ἐπισκόπου Ψιθύρων καὶ ἀπὸ τῶν κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ πρωτεκδίκου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κουνάλη
τοῦ βαιφερενδαρίου καὶ ταβουλλαρίου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυρο-
πούλου καὶ ἐτέρων †.

† Ἐφθασε μὲν πρότερον ὁ τιμιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβα-
σμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος κῦρ . . .
καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοὶ ἐξωνήσασθαι ὁσπῆτια ἐντὸς τοῦ κάστρου
τὰ παρὰ τοῦ πανσεβάστου Μονομάχου ἐκείνου ἀνεγερθέντα ἀπὸ τοῦ
πανσεβάστου Ταπεινοῦ δι' ἐυπογράφου πρατηρίου γράμματος αὐτοῦ
τε καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ἐν ᾧ δὴ πρατηρίῳ ἐγγράφῳ καὶ ἐμπεριει-
λημμένα εἰσὶ πάντα τὰ οἰκήματα καὶ ἡ τούτων εἰσοδοῦστος, ἄνευ
μέντοι τοῦ ἐνός ὁσπητίου καὶ τοῦ κελλοπούλου τοῦ προδοθέντος ἀπὸ
διατάξεως τοῦ Μονομάχου ἐκείνου κῦρ Θεοδώρου πρὸς τὴν σεβασμίαν
καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τοῦ ἐν θαύμασθ' περιωνόμου ἀγίου μυρο-
βλότου Νικολάου τοῦ οὕτως ἐπωνομαζομένου τοῦ Καλόφα, ἔνθεν τοι
καὶ οὐκ ὀλίγαι διενέξεις τε καὶ ὀχλήσεις συνέβησαν μέσον τῶν δη-
λουμένων δύο καθηγουμένων, τῶν Λέμβων τέ φημι καὶ τοῦ ἀγίου
Νικολάου, τοῦ μὲν καθηγουμένου τῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου μονῆς
προφασίζομένου τῷ λόγῳ τῆς πλησιότητος ὡς προδοθὲν αὐτῷ τὸ ἐν
ὁσπητίῳ, ὡς προείρηται, καὶ τὸ κελλίον, τοῦ δὲ τῆς τῶν Λέμβων
ἐδραίουμένου ἀπὸ τῆς τοῦ πρατηρίου ἐγγράφου παραδηλώσεως. τοι-
γαροῦν καὶ ὕρισμόν βασιλικόν προσκυνητὸν ἐπορίσατο ὁ τῆς τοῦ ἀγίου

Νικολάου μονῆς καθηγούμενος ἕνεκα τῆς ἀναγεγραμμένης τῶν δοπη-
 τίων ὑποθέσεως. τὴν σήμερον γοῶν καταλαβὼν πρὸς τὸν ἀγιώτατον
 ἡμῶν δεσπότην, τὸν μητροπόλιτην Σμύρνης καὶ πανουπέρτιμον, ὁ τῆς
 τῶν Λέμβων καθηγούμενος, ἐφεπομένους ἔχων μετ' αὐτὸν καὶ τοὺς
 ἀνωθεν κατ' ὄνομα δηλωθέντας ἀξιοπίστους μάρτυρας, ἐξ ἀξιώσεως
 αὐτῶν τῆ τοῦ ἁγίου Νικολάου μονῆ ὁμοθυμαδὸν ἐπιδεδημήκασαι καὶ
 μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ καθηγουμένου προσκαθίσαντες ἀρχῆς ἐπ' ἄκρας
 τὴν τῶν δοπητίων ὑπόθεσιν ἤρξαντο τρακταίζεσθαι, ἕστερον δὲ πάν-
 των συνέθετο ὁ πολλαχῶς εἰρημένος καθηγούμενος τῆ τοῦ ἁγίου
 Νικολάου, τῆ βουλῇ καὶ θελήσει τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχῶν, ὡς δι' ὅλης
 τῆς ἐρχομένης κυριακῆς ἤγουν τῆς ἐξκαιδεκάτης τοῦ παρόντος ἰουνίου
 μηνός ἢ τὸ τίμημα τῶν οἰκημάτων ἀντιστρέψῃ πρὸς τὸν καθηγού-
 μενον τῶν Λέμβων ἢ τὰ δοπητῖα καθέξει ἀνενοχλήτως πάντα καὶ
 ἀνεμποδίστως, καθὼς καὶ τὸ πρατήριο αὐτοῦ δηλοποιεῖ ἐγγραφον,
 δοθῆ δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ὑπὲρ τούτων γεγονὼς ὄρισμός. τούτων οὕτως
 ἐχόντων καὶ τὸ παρὸν ἐξετέθη σημεῖωμα εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ
 ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
 Σμύρνης Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης †.

XV, XVI. 6740—6741—1232—1233, ind. V, VI.

*Alexius Tesaites monasterio donat monasteriolism Sancti Panteleemonis, ut
 sit praedium eius.*

I. † Γράμμα ἐκδοτήριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
 Παντελεήμονος εἶναι εἰς μετόχιον τῆς τῶν Λέμ-
 βων μονῆς †.

Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ἕκτης παρεδόθη παρ' ἐμοῦ, Ἀλεξίου ἱερέως
 τοῦ Τεσαίτου, καὶ υἱοῦ τοῦ κητόρος, ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ-
 τυρος Παντελεήμονος πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μον-
 ῆς τῶν Λέμβων, εἰς ἀνέγερσιν καὶ σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῆς αὐ-
 τῆς μονῆς, πρῶτον μὲν ὁ αὐτός εἰκονογραφημένος μετὰ καὶ εἰκόνων
 ἱσταμένων ἀνωθεν τοῦ τέμπλου, τοῦ Χριστοῦ, τῆς αὐτοῦ μητρὸς καὶ
 θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρόμου· ἑτέρα θεοτόκος ἐν εἰκόνι, σῆγνον
 ἐχούσῃ ἤπιτθεν τὸν ἅγιον Παντελεήμονα, τὸν ἅγιον Γεώργιον καὶ τὸν

ἅγιον Δημήτριον, ἱερά τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀλλαγή, ποτηροκαλόμενα, ἐνδοται δύο τῆς ἁγίας τραπέζης, βιβλία ἤγουν δικώηχος δικάνονος, φαλτήριον, εὐχολόγιον, εὐαγγέλιον, κοντάκιον, τριψίδιον, προφητικόν, μνηαῖον περιέχον μῆνας τρεῖς, τυπικόν, ἀναγνωστικόν, πεντηχοστάρην καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συνενωμένη, στεφάνιν τοῦ ἁγίου λαιμίν, βούλλας ἕξ καὶ ἕτερα ἀσῆμια, ἤγουν χεῖρ καὶ ποῦς, μαννουάλιον ἐν ἐπτάφωτον καὶ λάμνα χρυτῆ καὶ ἕτεροι σίδηραὶ δύο καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου ναοῦ πρόπολον μετὰ πύργου καὶ ἕτερα ἐκκλησία ἱστορισμένη ἀπὸ ἀρχτου, ἡ ὑπεραγία θεοτόκος, καὶ ἀδλὴν γύρωθεν ἔχουσαν, κελία ἐπτὰ, πόρτας δύο καὶ τὰ ὑλικά τῆς αὐτῆς μονῆς, λισκάρια δύο, ἀξινάριον ἐν, ἀξινοτζάπιον ἐν, ἀρηλόπουλα τρία, χαλκοτζόκια δύο, κεραστικά τέσσαρα, τηγάνοι δύο, πιθόπουλα πέντε καὶ μέγας εἰς, σκουτελλοπίνακα δεκαῆξ, ξυλοπίνακα, διάφορα σκάφη, τράπεζα ξύλινος μεγάλη καὶ ἕτερα τράπεζα μαρμάρινος, καὶ γύρωθεν τῆς μονῆς σκαὶ δώδεκα, ἀπιδεῖαι λ', χωράφια διάφορα τῆς μονῆς, δένδρα ἐλαϊκά τὰ ἐντὸς τῆς μονῆς καὶ ἐκτὸς ἑκατὸν πενήκοντα, χωράφιον ἐν τῇ Μελλάγγῃ μοδίων εἰκοσιτεσσάρων, χωράφιον τοῦ ἁγίου Ἡλίου, ἕτερον χωράφιον τοῦ Μαδαριώτου, ἕτερον χωράφιον τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου μοδίων δέκα, ἀμπέλιον μοδίου ἑνὸς, βοῖδιον μετὰ τῆς κατασποράς αὐτοῦ καὶ ὄνικόν καὶ ἕτερα δένδρα ἐλαϊκά δεκατέσσαρα καὶ χωράφιον μοδίων ἕξ καὶ εὐκτήριον ἀνοικοδόμητον, ὅπερ ἔστω καὶ αὐτὸ μετὰ θάνατόν μου ὡς εἰς μετόχιον εἰς τὴν μονὴν καὶ μαλλισσια τριάκοντα. ἡ δὲ παροῦσα ἔκδοσις ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ εὐγενεστάτου κερουῦ Γεωργίου τοῦ Καλοειδᾶ, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως τοῦ Πολυκάρπου τοῦ Χαντρομμάτου, τοῦ εὐλαβεστάτου ἀναγνώστου Μιχαήλ τοῦ Κισσιανοῦ καὶ τῶν ἐντὸς μοναχῶν τῆς μονῆς καὶ ἑτέρων. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Συμβόρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ Κάλλιστος γράφας ὑπέγραφα †.

II. † Ἡ διαθήκη τοῦ κτήτορος τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος †.

† Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης οἰκεία χειρὶ προτάξα †.

† Οἱ θεῖοις οἴκῳ ἀνεγείροντες ἐν τρισὶν ὑποθέσεσιν τοῦτο ποιῶσι, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ ἐξουμεῖσθαι τὸ θεῖον, τὸ δὲ δευτέρον εἰς τὸ ὑπερεῦχεσθαι τοῦ κράτους τῶν βασιλέων, τὸ τρίτον δὲ εἰς τὸ μνημονεύειν τοὺς ἐκεῖσε τεθαμμένους καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξους, ὅθεν κατὰ Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσαίτης, ὁ ἀνωθεν τοῦ παρόντος βίου οἰκαιοχείρως προτάξας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἐκδοτηριακὴν συμφωνίαν καὶ ἀσφάλειαν τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ συναρπαγῆς ἢ ιδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης δὴ τινος συμπλοκῆς, μᾶλλον μὲν οὖν μετὰ πάσης μου τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεραμώμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῶν Λέμβων, κῆρ Γεράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἄπαν μέρος τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς· καὶ γὰρ τὸ παρὰ τοῦ πατρός μου ἐκείνου τοῦ μακαρίτου κυροῦ Λουκά κατεχόμενον εὐκτήριον, τὸ καὶ ἐπονομαζόμενον ὁ ἅγιος Παντελεήμων, τὸ καὶ διακείμενον ἐν τῷ ἐπάνω ὄρει τῆς Μανταίας ἀπὸ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς χώρας, δὲ καὶ ἀνήγειρε καὶ ἐκαινογράφησε καὶ κελλία ἐν αὐτῷ καὶ μοναχοὺς προσέφερεν, ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ, ἵνα χρήσῃται τῷ τέλει τοῦ βίου, διετάξατο καὶ ἐπαφῆκεν ἡμῖν ὡς γνησίῳ αὐτοῦ παιδί, ἀποκαθιστῶν, μοι κληρονόμον καὶ κτήτορα ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν ἐκείνου ἠθέλησαν τινες τῶν χαιρεκάκων ἀνθρώπων εἰς ὑχλήσεις πολλὰς ὑποφέρειν μοι διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος μονήν. δραξάμενος τοῦν ἐγὼ τούτου, ἀνέδραμον πρὸς τὸν κραταῖον καὶ ἅγιον ἡμῶν ἀθένητην καὶ βασιλέα, καὶ ὑπέμνησα ὑπὲρ τούτου, ἡμφάνισα δὲ καὶ τὴν τοῦ πατρός μου διαθήκην, καὶ ἐδεξάμην θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκονητὸν ὄρισμὸν τοῦ ἔχειν τὸ στέργον τὰ τῆς διαθήκης καὶ τῆς μονῆς· ἐλθὼν δὲ τὰ νῦν ἐθεασάμην τὴν τοιαύτην μονήν, ὅτι ἀπέρηχεται εἰς παντελὴ ἀφανισμόν καὶ ὁ ναὸς ἀφαλτος καὶ ἀλειτοβρήτητος καὶ τὰ παρὰ τῆς μονῆς κατεχόμενα πράγματα καὶ φοβηθεὶς τὸ κρίμα

ὡς ἀμαρτωλὸς προσήλθον τῷ παναγιασμένῳ καθηγομένῳ τῆς σε-
 βασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπερῶνδρόξου δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κυρῷ Γερασίμῳ, τοῦ ἀναλαβεῖν τὸ τοιοῦ-
 τον εὐκτήριον καὶ ποιῆσαι ταῦτο μετόχιον τῆς ἀνωθεν δηλωθείσης
 βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς παναχράντου θεοτόκου, ἔποτε δὲ τῶν
 καιρῶν βουλευθῆναι με ἀποκαρῆναι μὴ παρά τινος κωλυμένου, ἀλλ'
 ἀπεντεῦθεν εἰσέρχεσθαι καὶ ἀποκείρεσθαι ὑπὸ τε τοῦ αὐτοῦ ἡγουμέ-
 νου καὶ τοῦ μέρους τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ εἶναι καμὲ ἀδελφὸν ἐν τῇ
 ὑπ' αὐτοῦ μονῇ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων, φροντίζειν δὲ τὸν αὐτὸν καθ-
 ηγούμενον εἰς πᾶσαν καὶ παντοίαν περιποίησιν τοῦ ἀνωθεν δηλω-
 θέντος μετοχίου, ἐκδίδωμι δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς σήμερον μετὰ πάντων
 τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, ἤγουν δένδρων ἐλαιοφόρων, ἀρο-
 σίμου τῆς τε καὶ χερσαίας, ἔνθα ἂν καὶ διάκειται κατὰ τόπους,
 ἄτινα καὶ ὀφείλουσι κατατεθῆναι ἐν ἑτέρῳ λεπτομερεῖ κατασίχῳ
 ἤγουν τὰ βιβλία καὶ τὰ ἕτερα πάντα τὰ κατεχόμενα παρὰ τοῦ αὐτοῦ
 μετοχίου, καὶ ὀφείλεις σὺ ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ ὑπὸ σὲ μοναχοὶ
 τοῦ παραλαβεῖν ταῦτα ἀπὸ τῆς σήμερον, ἤγουν τὸ μετόχιον καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ προσκορωθέντα δίκαια καὶ ἔχειν ὑμᾶς ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν
 ἐπ' αὐτῷ, ὅπερ ἄρα καὶ βούλεσθε, ὁ δὲ γε πανιερώτατος μητροπο-
 λίτης Σμόρνης ὀφείλει ἔχειν τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ καὶ μόνην. ὅστις
 δὲ ἐξ ἡμῶν ποτὲ τῶν καιρῶν βουλευθῆ ἐπὶ ἀθετήσει τοῦ παρ' ἐμοῦ
 γεγονότος ἐκδοτηρίου ἐγγράφου, μὴ μόνον τὴν τοῦ δημοσίου ἀγανά-
 κτησιν ὑποστήσεται, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπάσεται τῶν τριακοσίων
 ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς
 αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα λογισθήσεται καὶ μετὰ τῶν κεκρα-
 γότων ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. μηνὶ μαρτίῳ
 ἰνδ. ε'. ἔτους ςψμ' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
 θέντου καὶ βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς, ὡς τὸ
 ὄφρος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
 θέντου καὶ βασιλέως Μανουὴλ ὁ Θρακῆσης, ὡς
 τὸ ὄφρος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτά-
 της μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ

Κάλλιστος παρὼν καὶ αὐτὸς τὰ ἴμοια μαρτυρῶν
ὁπέγραφα †.

XVII. 6739—1231, mense augusto, ind. IV.

Xenus Legas et familia eius vendunt monasterio olivas in vico Panareti.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῶν ἐλαϊκῶν δέν-
δρων τοῦ Λεγά †.

Σίγνον	Ἐένου	Σίγνον	Ἄννης	Σίγνον	Γεωργίου
τοῦ	Λεγά	τῆς συμ-	βίου αὐτοῦ.	τοῦ υἱοῦ	αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. Ἐένος δὲ Λεγάς καὶ Ἄννα ἡ τοῦτου γνησία σύζυγος, ἔτι δὲ καὶ
Γεώργιος ὁ υἱὸς αὐτῶν, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τιμίους
καὶ ζωοποιούς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς ποιήσαντες τὴν παρούσαν ἔγ-
γραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπέντεθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ
δεφενάικωνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν κρᾶσιν
τὴν ἔσαι τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφείλουσαν καὶ
μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτε καιρῷ ἀνατραπῆναι ἢ ὀπωσοῦν παρασα-
λευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολοῦντων, οὐ παρ' ἑτέρου
οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτρίου τὸ σύνολον, τιθέ-
μεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ
ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς
ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ
ἄλλης τινὸς ἐπὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, μᾶλλον μὲν
οὖν μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος, χρονίας τε δια-
σκέφως καὶ μεταμεριμνημένου σκοποῦ, ἅμα καὶ τῇ συναινέσει παν-
τὸς τοῦ μέρους ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως καὶ ἀμετα-
μελήτως πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας
βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, κβρ Γε-
ράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος τῆς μονῆς, καθὼς
δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ὄντα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ
Παναρέτου καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος ἐπιλεγομένη, τὰ καὶ
πλησιαστάς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ παρ'
ἑμοῦ δωρηθέντα τῇ θυγατρὶ μου χάριν προικὸς αὐτῆς, ἀπὸ δὲ δύ-
σεως τὰ τῶν Κακαβάδων, ἀπὸ ἄρκτου τὰ τοῦ Ζωναρά καὶ ἀπὸ μεσ-

ημβρίας πάλιν τὰ τῶν Κακαβάδων, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ δεκα-
κτὼ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουλευθέντες
ἐκποιήσασθαι τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν, ἧτις δὴ καὶ εἰς
τὰς ἀκοὰς προῆλθε καὶ ἐφθάσε σοῦ, τοῦ πανοσιωτάτου καθ-
ηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου τῆς Λαμβιωτίσσης, κυροῦ Γερασίμου, ἠθέλησας αὐτὰ ἐξω-
νήσασθαι καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐ-
τῶν ὄστερον περιστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν
εἰς νομίματα χρυσᾶ πέντε, ἃ δὴ νομίματα λαβόντες ἀπὸ τῶν χει-
ρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὄφει τῶν κάτωθεν ὑπο-
γραφομένων μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς διακατοχῆς καὶ
νομῆς ἐκχωρούμεθά σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμε-
σθαι, μέχρις ἂν τότε τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ
πᾶν, ἄδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ πωλεῖν αὐτὰ καὶ
θωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, ἐκριεῖν καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν κατὰ τὸν
ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νομιζόμενον τρόπον, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φι-
λοσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις δεσπόζειν παρα-
κελεύονται. σωματικῶς οὖν τὴν σήμερον παρεδόθησάν σοι παρ' ἡμῶν,
καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης πράξεως
ἡμῶν, ὀφείλει δὲ ἐπιτελεῖν ἡ μονὴ ἐκάστῳ καιρῷ ὑπὲρ ἐπιτελείας
νόμισμα πρακτόμενον ἐν πρὸς τὸν πανευγενέστατον λίζιον καβαλλά-
ριον τὸν Συργαρῆν, ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουλευθῆ ὑπὲρ ἀνατροπῆς τῆς
παρούσης πράξεως ἡμῶν [χωρεῖν], μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούηται, ἀλλὰ
καὶ δόσεως λόγῳ προστίμου ὑπόκειται νομίματα ὑπέρυρα δέκα
καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν
καταφεύγων. μ η ν ι α ὄ γ ο ὄ σ τ φ ι ν δ. δ', ἔ τ ο υ ς , 5 φ λ θ' †.

Σίγνον	Κωνσταντίου	Σίγνον	Νικήτα	Σίγνον	Κωνσταντίου
τοῦ Κο	πτιανᾶ.	τοῦ Μελ	ιγαλᾶ.	τοῦ Ἀρ	μένη.
Σίγνον	Νικολάου	Σίγνον	Νικήτα		
τοῦ	Ματζούκη.	τοῦ Κα	καβᾶ †.		

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἐνορίας Μάνταλας ὁ
Κάλλιστος καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτύρων γράφας
ὑπέγραφα †.

XVIII. Sine anno, mense Julio, ind. XI.

Bardas Lebunes, praefectus Smyrnae, et Ioannes Galenus adiudicant monasterio possessionem olivarum, quas Casanes iniuste usurpaverat.

† Ἐγγραφὸν παλαιὸν τὰξιν ἐπέχων σημεῖωματος χάριν τῶν ἐλαϊῶν, ἃς καθήρπασεν ὁ Καζάνης †.

† Μηνὶ Ἰουλίῳ τῇ, ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἰνδ. ια', ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κασταμονίτου, τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Σωτηρίχου τοῦ Ἀληθινοῦ, τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Καλοειδᾶ, τοῦ κουροπαλάτου κυροῦ Βασιλείου τοῦ Χρυσοβέργου, τοῦ Χρυσοχόου κυροῦ Ἰωάννου, τοῦ Κανάκη κυροῦ Μιχαήλ, τοῦ Κουροπαλάτη κυροῦ Λέοντος, τοῦ Βενετικοποδίου καὶ ἑτέρων †.

Φ Ὁ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς οὕτως ἐπονομαζομένης Λερβιωτίσσης καθηγουμένος, μοναχὸς Λέοντιος, πρὸς ἡμᾶς ἀφικόμενος εἰσγεν ἀδικεῖσθαι τὴν μονὴν παρὰ τοῦ ἐν τῇ Μανταίᾳ τὰς οἰκῆσεις ποιουμένου Νικολάου τοῦ Καζάνη ἐπὶ τισὶ δένδροις ἐλαϊκοῖς, καὶ ταῦτα τῇ μονῇ διαφέροντα, παρ' αὐτῇ κατέχοντά τε καὶ νέμοντα, σὺν ἐπὶ τούτοις ὑπέδειξεν ἡμῖν καὶ τινὰ ὑπομνήματα παρ' αὐτοῦ γεγονότα πρὸς τὸν ἀγιώτατον δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δηλοῦντα, ὡς ἔκπαλαι τῶν χρόνων, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ὧν ἡ ῥήθιμοις μονῇ σκηνήτων ἐκέκτητο πρὸ τῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν ἐπιδρομῆς, εἶχε καὶ τινὰ δένδρα ἐλαϊκὰ μέχρι τῶν τριάκοντα καὶ ἑννέα τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ αὕτη ἠρήμωτο καὶ τελείως σχεδὸν ἠφάνιστο, εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἀφανισθῆναι καὶ τοῖς βουλομένοις γενέσθαι καθάρπαγμα, ὃ καὶ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δένδροις γέγονε· τὶς γὰρ σπὸ τῆς Μανταίας, Καζάνης τούτου τὸ ἐπώνυμον, ὧν καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀπάρου ὄντος καὶ μήτινος δεσπότης φαινομένου, ἐπὶ τούτῳ κατεκράτησε καὶ μέχρι τοῦ νῦν δεσπόζει καὶ νέμεται· ὅθεν καὶ δεσποτικῆς πατριαρχικῆς ἐπιλόσεως ἔτυχον, διοριζομένης περὶ τούτου διακτεῖσθαι καὶ ἀποκαταστήσθαι τὴν μονὴν ἀδιαστρίκτως ἐπὶ τῇ δεσποτείᾳ καὶ κατοχῇ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, τὸν τε πανιερώτατον μητροπολίτην Σμύρνης κύρ Κωνσταντῖνον καὶ τὸν ἐν τοῖς κτήματι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῇ τότε ἐνερ-

γούντα τῆς ὑπὸ τὸ πέτιον Σμύρνης, τὸν μεγαλεπιφανέστατον κύριον
 Ἀλέξιον τὸν Κασταμονίτην, δι' ὧν καὶ γέγονεν ἀποκατάστασις τῆ
 μονῆ παρ' αὐτῶν, ἣν καὶ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμεθα καὶ ἀνέγ-
 νωμεν. μετὰ κλητὸν γούν ποιησάμενοι καὶ τὸν δηλωθέντα Λέοντα τὸν
 Καζάνην ἐζητήσαμεν, πῶς καὶ ποίῳ τρόπῳ τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι
 τῶν μοναχῶν δηλούμενα δένδρα, ἐφ' οἷς καὶ ἀποκαταστάσεως ἔτυχον
 καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ τῷ παρὰ τοῦ Κασταμονίτου γεγονότι καταγε-
 γραμμένα ἐν τῷ στίχῳ τῆς μονῆς, δι' ὧν καὶ τέλος τῆ μονῆ ἐπέ-
 θηκε καὶ μέχρι τῆς σήμερον παρὰ τῶν μοναχῶν δίδεται, κατέχεις
 καὶ νέμεσαι. ὑπέδειξεν ἡμῖν ἀποκατάστασιν ἔγγραφον γενοῦσαν πρὸς
 αὐτὰ τὰ δηλωθέντα δένδρα παρὰ τοῦ μεγαλεπιφανεστάτου ἐκείνου
 Λαγγιδᾶ· ἀλλ' ἐπει εὗρομεν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποκαταστάσει κατεστρω-
 μένον ὑπόμνημα καὶ ἐκ' αὐτῷ ἐξενεχθεῖσαν λύσιν πατριαρχικὴν διο-
 ριζομένην μὲν, τὸν τότε τοῦς τῆς μητροπόλεως Σμύρνης οἶακας διδύ-
 νοντα καὶ αὐτὸν δὴ τὸν Λαγγιδᾶν ποιήσασθαι ἔρευναν καὶ οὕτως
 ἀποκατάστασιν. τὴν δὲ γενομένην πράξιν παρὰ τοῦ Λαγγιδᾶ καὶ μό-
 νοῦ καὶ ἐφαίνετο γεγονέναι ταύτην παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίῳ
 τοῦ μητροπολίτου ἐξ ἐντολῆς ἐκείνου καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα
 εἰς λόγια ὄντα καὶ ἐκείνῳ στερητέα λογισθήσονται, εὐκ ἐπαρεδεξάμεθα
 διὰ τὸ μὴ καὶ τοῦ μητροπολίτου φέρειν τὴν τοιαύτην ἀποκατάστασιν
 ὑπογραφὴν, καὶ τοῦτο ἔγνωμεν δίκαιον ἔχειν τῇ μονῇ ἐπὶ τῇ κατοχῇ
 καὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ τῶν κολλάκις διαληφθέντων ἐλαϊκῶν δέν-
 δρων κατὰ τὴν πρὸς τὴν μονὴν γενοῦσαν παρὰ τοῦ μητροπολίτου καὶ
 τοῦ Κασταμονίτου ἀποκατάστασιν, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τῶν μοναχῶν
 δεσποτικαὶ πατριαρχικαὶ ἐπιλύσεις προκομισθεῖσαι ἡμῖν ἀνατάττουσιν.
 ὅθεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου τοῦ καὶ τάξιν σημειώμα-
 τος ἔχοντος ἀποκαθιστῶμεν τῇ μονῇ ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ δεσποτείᾳ
 τῶν τριακοντασεννέα ἐλαϊκῶν δένδρων, ὥστε κατέχειν ταῦτα καὶ νέ-
 μεσθαι μὴ παρὰ τινος ἐμποδιζομένη. διὰ τοῦτο καὶ τῇ ἡμῶν ὑπο-
 γραφῇ πιστωθέν τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐπεδόθη τῇ μονῇ εἰς οἰκείαν
 ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Οἱ κατεπάνω Σμύρνης Βάρδας ὁ Λεβούνης
 καὶ Ἰωάννης ὁ Γαληνός †.

XIX. Sine anno, mense septembri, ind. VIII.

Ioannes Chante et familia eius vendunt Ioanni Mancaρha, olivas in vico

Paracalamo.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Χάντε περὶ τῶν εἰς τὸν Παρακάλαμον ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ τῆς περιεχοῦσης αὐτὰ γῆς †.

Σίγνον Ἰωάν- νου	Σίγνον Ἄν- νης	Σίγνον Γεωρ- γίου	Σίγνον Μιχαήλ
τοῦ Χάντε.	τῆς σύμβιου αὐτοῦ.	τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.	τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Σίγνον Βασιλείου	Σίγνον Μαρίας		
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.	τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.		
Σίγνον Καλῆς			
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.			

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἰωάννης ὁ Χάντε, Ἄννα ἡ σύμβιος αὐτοῦ, εἶτε δὲ καὶ οἱ τούτων γνήσιοι παῖδες ὁ Γεώργιος, ὁ Μιχαήλ, ὁ Βασιλείος, Μαρία καὶ Καλῆ, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἔτους τοὺς τιμίους καὶ ζωσποιοὺς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς ποιήσαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεύθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσιῶνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἶν τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ὀφείλειν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὀφθαλμῶν ἀνατραπῆναι ὀφείλουσαν ἢ ἔπωσοῦν παρασαλευθῆναι οὐδὲ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολοῦντων, οὐδὲ παρ' ἑτέρου οἰουδῆτινος προσώπου ὁμογενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτρίου τὸ σύνολον, τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίᾳ τῆ γνώμῃ καὶ ἀμεταμελήτῳ τρόπῳ πρὸς σέ, τὸν τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως κοροῦ Νικηφόρου τοῦ Βεργίου υἱόν, κῆρ Ἰωάννην τὸν Μαγκαφάν, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὰ ὑπὸ σέ μέρη ἅπαντα, κληρονόμους καὶ διαδόχους καὶ παντοίους σου τοὺς διακατόχους, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ παρ' ἐμοῦ ἀνασταθέντα ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν τῷ Παρακάλαμῳ τὰ πλησίον τοῦ Ἀλλαγάτορος κοροῦ Κωνσταντίνου, ἤγουν ἐλαιόφυτα εἰκοσιδύο μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, βουληθέντες ἐκποιήσα-

σθαι, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν, ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς ἀκοὰς, προήλθε τὰς σὰς, τοῦ κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Μαγκαφᾶ, ἠθέλησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ἕτερον περιεστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίσματα καινοῦργια δεκαεῖ, ἃ δὴ νομίσματα καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὄφει τῶν κατώθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων, καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχώροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων σου εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς ἅπαντας χρόνους, ἄδειαν ἔχοντός σου καὶ πάσαν ἐξουσίαν, ὥστε πωλεῖν αὐτὰ καὶ θωρεῖσθαι, ἀναλλάττειν, προικοδοτεῖν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει ὑμῖν, καὶ βουλῆς καὶ θελήσεως ἔχειν ὑμᾶς, κατὰ τὸν ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον καὶ καθὼς οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθεῖσι δεσπόταις τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δεσπόζειν παρακαλεῦνται. σωματικῶς οὖν ἀπὸ τῆς σήμερον παρεδόθησάν σοι καὶ οὐδέποτε χωρήσομεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης πράσεως ἡμῶν, συμφωνοῦμεν δὲ καὶ ἀσφαλιζόμεθα στέργειν ἡμᾶς ταύτην καὶ φυλάττειν ἀπερικλόνητον, εἰ δὲ κατὰ τι ἐναντιωθῶμεν ταῦτα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουσθήσομεθα. ἀλλὰ καὶ δόσεως λόγῳ προστίμοι ἀποδώσομεν νομίσματα τριάκοντα καὶ ἕξ καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. ὀφείλεις δὲ τελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἕκαστον χρόνον νόμισμα πραττόμενον ἀνεπαυξήτως. μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ἡ' Ϛ'.

Λέων ἱερεὺς ὁ Συρόπουλος παρῶν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα Ϛ'.

Σίγνον	μαρτύρου Κωνσταντίνου
τοῦ	Μαυροϊωάννου.

† Ὁ εἰτελής διάκονος καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Γεώργιος ὁ Κάλλιστος παρῶν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν γράψας ὑπέγραψα Ϛ'.

XX. 6750 — 1242, mense martio, ind. I.

Maximus et Basilus Planetas monasterio donant campos et arbores in vico Mantaea.

† Το ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τοῦ Πλανήτου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βασιλείου †.

Σίγνον Μαξίμου	Σίγνον	Βασιλείου
τοῦ Πλανήτου	τοῦ Πλανήτου	καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἐκ θεοῦ ἐσταμμένων κοσμοποδητῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων ἡμῶν, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ Ἄννης, Μαξίμος μοναχὸς ὁ Πλανήτης καὶ Βασιλείος, ὁ τούτου ἀδελφός, ἔτι δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἡμῶν, οἱ ἀνωθεν τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς σταυροὺς οἰκείαις χερσὶ αἰγνογραφήσαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπλῆν, ἀμετάστροφον, ἀναλλοίωτον, καθαρὰν προσέειπεν τοῦ γραφομένου ἀκινήτου πράγματος ἡμῶν, πάσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν καὶ θείων νόμων ἰσχὴν καὶ δύναμιν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ὑφείλουσαν ἢ ἀλλοιωθῆναι ἢ ἑπώσοῦν παρασαλευθῆναι, οὐδὲ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν προσενηκάντων, οὐδὲ παρὰ τινος τῶν τοῦ μέρους [ἡμῶν] καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν, οὐδὲ παρ' ἑτέρου οἰουδήτινος τῶν ἀπάντων ἰδίου ἡμῶν καὶ συγγενικοῦ προσώπου ἢ ἀλλοτρίου καθ' οἰουδήτινα τρόπον ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἢ νομικὴν ἰσχὴν καὶ βοήθειαν, τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ βραδιουργίας ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀπάτης ἢ πλάνης ἢ χλεύης ἢ μηχανῆς ἢ νομίμου καὶ φάκτου ἀγνοίας ἢ δυναστείας ἀρχοντικῆς ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἐπιφόγου τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ, ὀλοφύχῃ τε προθέσει καὶ πολλῇ τῇ ἀποδοχῇ καὶ ἀπλότῃ, χρονίᾳ τε τῇ διασκέψει καὶ μεμνημένῃ σκοπῇ καὶ τρόπῳ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγεμόνον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ ἁγίας μονῆς τῆς πανοπεράγου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης ἐτχωρίως ἐπιλεγομένης, κύρ

Ἀθανάσιον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σὲ ἅπαν μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς, καθὼς δηλωθῆσεται, καὶ γὰρ θεοῦ βουλήσει, ἐπεὶ ἀπεκάρην τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς κατὰ μοναχοῦς καὶ ἐθέμην ζῆσειν καὶ ἀποθανεῖν εἰς ταύτην, προσηνέγκαμεν οἱ ἀμφοτέρω πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τὰ ὁποιοῦθτινα γονικῶς ἡμῶν ὑποστατικά, ὅσα καὶ ὅσα εἰσὶ τὰ ἐν τῇ Μανταίᾳ, δένδρα τε καὶ χωράφια, σὺν τῷ διαφέροντι ὕδατι τῷ δικαίῳ τῶν Πλανητῶν καὶ τῶν Μεθρωνῶν ἄνευ τῶν ἐξ ὠνήσεως καὶ ἀγορᾶς περιελθόντων μοι ἐξ αὐτῶν τῶν χωραφίων τῶν Στραγαλῶν, τῶν ἐν τῇ Σμύρνῃ ὑποστατικῶν μετὰ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῶν τελεσμάτων ὑπερπύρων τριῶν συμβιβασθέντων ἡμῶν φημί σὺν παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς, κατέχειν τε καὶ δεσπόζειν ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀκινήτων τὴν μὲν μονὴν τὰ ἅπαντα ἡμῖς, τὸν δὲ ἀδελφόν μου, τὸν κῦρ Βασίλειον, καὶ τὴν μητέρα μου τὰ ἕτερα ἡμῖς μέχρι καὶ τῆς ὅλης αὐτῶν βιοτῆς καὶ τελεῖν πρὸς τὴν μονὴν τὸν ἀνήκοντα ἐπιτελεσμόν, ὃς τε ἀδελφός μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἀνεπαυέστως τὸ ἐν ἡμῖς ὑπέρπυρον, καὶ δεφενδεύεσθαι καὶ φρουρεῖσθαι παρὰ τῆς μονῆς ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων ὁποιωνδήποτε σκανδάλων ὑποκειμένων ὡσαύτως καὶ τῶν ἀτελῶν καὶ ἀνηλίκων παιδῶν φρουρουμένων καὶ τούτων καὶ τηρουμένων ἀπὸ βλάβης τε παντοίας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς τε καὶ ἄλλης τῆς ἐπερχομένης αὐτοῦς, ἀλλ' οὔτε παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς εἰρήσοσι ζήτησιν τινα ἢ παροικίας νομὴν ἢ συγκρότησιν, καθὼς τὰ ἀμφοτέρα μέρη ἐξησφαλισάμεθα. τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ νεμομένων ἀνά μέρος ἕκαστον τὴν μερίδα αὐτῶν, ὁ μὲν ἀδελφός μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἵνα κατέχωσι καὶ δεσπόζωσι ταῦτα μέχρι καὶ τῆς ὅλης αὐτῶν βιοτῆς, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἴν' ἐκπνέσθαι καὶ πάλιν πρὸς τὴν μονὴν καὶ ἡ τούτων μερίς, εἴπερ καλῶς διυθύνονται, ἀφεξαίρουμένων τῶν παιδῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων πραγμάτων εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα. ὅπερ ἐπαύθη μοι γοῦν παρὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ τῆς μονῆς ἔχειν με παντοίαν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐνδυμασίαν ὡς καὶ οἱ τῷ θεῷ τῆς μονῆς ἱερατεύοντες. νέμεται δὲ καὶ ὁ Καλαμπάκης ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ μέλιτος τὸ τέταρτον, ὅθεν καὶ ὡς προσηνέγοντες τὰ τοιαῦτα ἡμεῖς τῇ μονῇ, ὀφείλει ταῦτα ἐπιλαβέσθαι ἀπεντεῦθεν, οὐ μόνον τῆς δεσποτείας τούτων, ἀλλὰ καὶ τῆς νομῆς καὶ τῆς χρήσεως, καὶ ἀπὸ γε τοῦ νῦν καθέζεται ταῦτα δεσποτικῶς, ἔχοντες ἐπ' ἀδείας ἀνεγείραι οἰκῆματα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸ βουλητόν ἡμῖν. θεοῖς

ναοῖς καὶ ξενώσι καὶ εὐαγέσιν οἴκοις ἀφιερεῖν καὶ πάντα πράττειν ἐν αὐτοῖς, ὅσα οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς ἀληθέσι δεσπόταις ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν δεσποζομένοις διαπράττεσθαι διορίζονται. καὶ λοιπὸν ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν χωρῆσαι τῆς παρούσης ἡμῶν προσεnéξεως, μερικὴν ἢ καθ' ὁλόκληρον, μήτε μὴν μεταμέλω σίφδητινι χρῆσασθαι, ἀναιροῦμεν ἀπ' ἑμαυτῶν πάντα μετὰμελον τρόπον καὶ αὐτὸν δὴ τὸν περὶ ἀχαριστίας κείμενον νόμον, καὶ οὐδ' αὐτῷ τῷ νόμῳ χρησόμεθα πώποτε εἰς βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἀναιρουμένων τὴν τοιαύτην προσέneξιν, ὑπεξιστάμεθα γὰρ καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπερχομένης ἡμῖν βοήθειας καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ βενιαλίου δόγματος τοῦ βοηθοῦντος τοὺς ἀπατωμένους συμφωνουμένων φυλάσσειν τὴν παροῦσαν ἡμῶν προσέneξιν ἀναλλοίωτον ἐς αἰ. εἴπερ δὲ τοῖνον ἀπὸ τοῦ παρόντος μετὰμελοι γινόμεθα καὶ ἡ νομὴν ἢ χρῆσιν ἢ δεσποτείαν ἢ ὅπως μετουσίαν τινὰ προβαλλόμεθα ἐπὶ τῷ προσεneχθέντι ἡμῖν τὴν σήμερον πράγματι σίφδητινι ἢ ἀντίχαριν ἐκζητήσωμεν ἢ ἑτέρου νόμου ἰσχὺν τὸ σύνολον προβαλλόμεθα ἢ ὑπόσχεσιν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἐξ ὑμῶν ἐκζητήσωμεν ἢ πρὸς ἄλλο τι ἀνατρεπτικὸν καὶ ἐναντίον ἐκκλίνωμεν πρὸς τὸ ἀναλῶσαι ἢ ἀθετῆσαι ἐν καὶ μόνον ῥῆμα τῶν ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένων, προβαλλόμεθα βίαν ἢ φόβον ἢ δόλον ἢ περιγραφὴν ἢ νομίμου φάκτου ἄγνοιαν ἢ ιδιωτείαν ἢ ἀγροικίαν ἢ γυναικειαν αἰδῶ καὶ ὑποστολήν ἢ συναρπαγὴν ἢ χλευσὴν ἢ ῥαδιουργίαν ἢ ἕτερόν τι δικαιολόγημα, ἀφ' ὧν οἱ περὶ τῶν δικανικῶν ἱκανοὶ εἰώθασι προτιθέναι εἰς τὴν τῶν ἐγγράφων ἀναίρεσιν καὶ ἀθέτησιν τῶν συμφωνηθέντων, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούσομεθα ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέγειν, ἀλλὰ σὺν τῷ μὴ εἰσακούεσθαι καὶ προστίμου δώσει ὑποκεισόμεθα παρέχειν πρὸς μὲν παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς ὑπέρπυρα λίτρας τρεῖς, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τρίτον τούτων, πρὸς τὸ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι τὴν παροῦσαν προσέneξιν εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα τὴν καὶ γραφείσαν καὶ ἐρμηνευθείσαν διὰ τοῦ ταβουλλαρίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Γεωργίου ἱερέως τοῦ Ἀληθινοῦ, καὶ ὡς πάντα ἐπιγινόντες δι' αὐτοῦ ὁμολογοῦμεν τούτοις στοιχείν, ὅθεν καὶ ἀρεσθέντες προτάξαμεν ἀνωθεν τοὺς τιμίους σταυροὺς ἀντισυγγράφως ἀποδόντες ἐνώπιον τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων μηνὶ μαρτίῳ ἐν δ. πρώτῃ ἔτους 1559 †.

† Ὁ πρωτονοτάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπό-

λεως Σμόρνης ὁ Κασταμονίτης παρήμην ἐπὶ τῇ παροῦσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης παρὼν ἐπὶ τῇ παροῦσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς ἱερεὺς Νικόλαος καὶ δευτερεύων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης παρὼν ἐπὶ τῇ παροῦσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης Μιχαὴλ ὁ Καβαλλὰς παρὼν ἐπὶ τῇ παροῦσῃ προσενέξει μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης Γεώργιος ὁ Ὀλομπίτης παρὼν ἐπὶ τῇ παροῦσῃ προσενέξει καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσι καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης Γεώργιος ὁ Ἀληθινὸς τοῖς παροῦσι γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

XXI. 6765—1257, mense iunio, ind. XV.

Miles Michaël Petrītzes monasterio confirmat possessionem olivarum in vico Mantaea.

† Ἐτερον γράμμα ἀποφλητικὸν ὡς ἐκδοτήριον στρατιώτου τοῦ Πετρίτζη χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τοῦ Πλανίτου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ Πετρίτζης οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης, ὑπεράγνου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ ὁ Πετρίτζης, ὁ ἀνω-

θεν καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος βραδὲ τὸν τιμιὸν καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκαιοχείρως προτάξας εἶθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως, ἀποθελῶς, ἀπανούργως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἢ φόβου ἢ ἀπάτης ἢ χλεύης ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόρου καὶ τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ μου πάσῃ, ὀλοφύχῃ τῇ προθέσει καὶ μεμεριμημένῳ σκοπῷ πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τὴν οὐτως ἐπικεκλημένην τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τοὺς ἐπ' αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τὸν τε ἐν μοναχοῖς καθηγούμενον ταύτης, κθρ Κύριλλον, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ μοναχοὺς, καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων ἐφθασεν ὁ ἐν τῇ Μανταίᾳ τὴν οἰκησίαν ἔχων ἐκεῖνος ὁ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἁγίου σχήματος μετονομασθεὶς Νικοδήμος μοναχὸς ἐκδοῦναι ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ ἀναπνοῇ ὑπὸ διαθηκῆς αὐτοῦ γράμματος ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ εὐκτήριῳ καὶ θείῳ οἴκῳ τῷ ὄντι ἐν τῇ θέσει τῆς Μανταίας καὶ ἐντὸς τῶν δικαίων τῶν καλουμένων Πλανιτῶν καὶ ἐγχωρίως ἐπονομαζομένων Νεῶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Πολοκάρπου δένδρα ἐλαϊκὰ τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ δεκαεῖς, ἅτινα ὑπὲρ τοῦ ναοῦ κατεφόρεσε χάριν φυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας ὑπὲρ φωταυγείας καὶ περιποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ναοῦ καὶ οὕτε ἐν πρακτικοῖς στρατιωτικοῖς πρακτικωθέντα, οὕτε μὴν ἐν τῇ τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ ἐκείνου τοῦ Πιγκέρνη ἀπογραφῇ τηρηθέντα ἢ παραδοθέντα ἐν τινι πρακτικῷ στρατιωτικῷ ἢ καὶ δημοσιακῷ, ἀλλ' ἄνετα τὰ καθόλου ἀφεθέντα καὶ ἀπαράδοτα ὡς προσκυρωθέντα τῷ ἁγίῳ ναῷ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰσαποστόλου Πολοκάρπου, καθὼς περ καὶ ἡ τοῦ Νικοδήμου ἐκεῖνου μοναχοῦ ἐμπεριειλημμένη διατάξις προσκυροῖ ταῦτα τῷ ναῷ ἀραιῖς φρικώδεσι τῶν θεοφόρων πατέρων περιέφραξε καὶ ἑτέραις δυσφορήταις γύρωθεν περιετάρφρυσεν κατὰ τοῦ ἐπιχειρησαμένου διαρρηῆσαι τὸ ἐκεῖνου μνημόσυνον καὶ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα ἀποσκάσαι τοῦ θεοῦ ναοῦ, καὶ καθέξει ταύτας ἐκ κορυφῆς καὶ μέχρι πελμάτων ποδῶν, ὁ δὲ γε εὐκτήριος οὗτος καὶ θεῖος ναὸς εἰς πτώσιν ἐκ τῶν χρόνων κατήνησεν· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου τὰ πάντα καινοτομοῦνται καὶ τεيرهόνται, καὶ ὁ τοιοῦτος θεῖος ναὸς ἐκ προσενέξεως τῶν Πλανιτῶν προσῆλθε τῇ πανσέπτῃ καὶ ἁγίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων, ὃν καὶ ἠθέλησεν ἀνακαινίσαι καὶ εἰς μετόχιον ἀναδείξαι ἐξ οἰκείων κόπων αὐτῆς καὶ ὀρισμοὺς θελοῦς καὶ προσκυνητοῦς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκεβραβεύ-

θη τῇ μονῇ, ἐκικυροῦντας τὴν τῶν Πλανιτῶν προσένεξιν, ἀλλὰ καὶ γράμματα τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος φέροντα μάχαιραν ἀμφί-
 θηκτον πνευματικὴν κατὰ τῶν ἐπιχειρησάντων κατὰ τῆς μονῆς κα-
 τασφάλιστο, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ὁ προρρηθεὶς Πετρίτζης αἰρετιστάμενος
 διανοχλῆσαι ταυτηνὴ τὴν ἀγίαν καὶ σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν ἕνεκα
 τῶν τοιούτων δένδρων δεκαεξὶ τῶν ἐλαϊκῶν, ἐπεὶ ὁ μοναχὸς ἐκεῖνος
 Νικόδημος ὑπὸ παροικίαν ἔν τῆς ἡμετέρας προνοίας, ἔθεν καὶ ὁ καθ-
 ηγοούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου τὰ χαρτῶα αὐτοῦ δι-
 καιώματα εἰς μέσον ἡμῶν προήγαγε καὶ ἐδίδου ἀναγινώσκεσθαι. ὡς
 γοῦν ἐφθάσεν ἡ τοῦ μοναχοῦ Νικοδήμου διαθήκη, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ
 φρικῶδες ἐπιτίμιον ἐξεφων[ήθη], ἐννεὸς ἐγεγόνειν καὶ ἀναίσθητος.
 εἰδὼς δὲ, ὡς οὐδὲ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πρακτικῷ τῷ τοῦ Πιγκέρνη ἐκείνου
 εἰσὶ καταγεγραμμένα, καὶ δεδιὼς τῷ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀφύκτω κατα-
 κρίματι, πρὸς τὸν τιμιώτατον καθηγοούμενον ταυτησὶ τῆς μονῆς, κδρ
 Κύριλλον, ἀνέκραξα, ὡς ἀμέτοχος εἰμὶ ὁ αὐτός, καλῶς καὶ ὡς δεῖ
 προσκυρωθέντων τῶν δηλωθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων ἐν τῷ τοῦ πανα-
 γίου μου Πολυκάρπου θείῳ ναῷ· ἀσύνητος γὰρ λογισθήσεται ὁ τὰ
 δικαιώματα τηρήσας ταῦτα τοῦ ναοῦ τοῦ θείου Πολυκάρπου καὶ οὐ
 μὴ συνήσῃ καὶ ἀποφεύξεται πόρρωθεν. ὁ δὲ γε τῆς μονῆς τῶν Λέμ-
 βου τιμιώτατος καθηγοούμενος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοί, ἰδόντες ἀπο-
 βαλλόμενον τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα, ἐζήτησαν καὶ δι' ἡμετέρου
 ἐγγράφου προσκυρωθῆναι τὰ πολλαχῶς δηλούμενα δένδρα τῇ σεβα-
 σμίᾳ καὶ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβου, ἐνθεν τοὶ καὶ οὐδεὶς πόδα
 ἀπὸ τοῦδε ἐπαγαγεῖν εἰς τὰ τοιαῦτα δένδρα καὶ ὄχλησιν τῇ μονῇ
 ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἀπέχειν τέλειον ἀπὸ τούτων τῇ ἐμφανείᾳ τῶν προσόν-
 των χαρτῶων δικαιωμάτων καὶ τοῦ ἐούστερον γεγονότος ἐκδοτηρίου
 ἐγγράφου, εἰ καὶ μὴ βούλεται ὁ αὐτός ἐπισπάσασθαι τὰς πολυπλό-
 κους ἀρὰς τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ ἐμπεριειλημμένων ἀγίων τῶν ἀποχω-
 ριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος καὶ τῷ προδύτῃ
 Ἰουδαῖ ἰσομερισθῆσονται, ἐμμένειν δὲ τὴν παροῦσάν μου ἀσφαλῆ ἐγ-
 γραφον ἀπαράθραστον καὶ βεβαίαν εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρό-
 νους, ὡς καλῶς καὶ ἐν φόβῳ θεοῦ γεγονοῖαν ἐπὶ τῇ τῶν Λέμβων
 ἀγίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ καὶ ἐρῶσθαι καὶ βεβαιοῦσθαι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸν ἅπαντα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ, γραφέντος τοῦ ὕφους
 τῇ ἡμῶν προτροπῇ διὰ χειρὸς Ἰωάννου διακόνου, νομικοῦ τῆς Σμύρ-

νης και λογοθέτου τοῦ Ἀργυροπούλου, μηνῑ τοῡνῑφ̄ εν̄δ. ιε̄
 ἔτους, σφ̄ε̄ς τ̄.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καῑ ἀγίοῡ ἡμ̄ων̄ ἀ-
 θέντοῡ καῑ βασιλέως, προκαθήμενος Σμόρνης,
 Γεώργιος ὁ Καλοσιδάς, ὡς τὸ ἕφος̄ δηλοῖ μαρτυ-
 ρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καῑ ἀγίοῡ ἡμ̄ων̄ ἀ-
 θέντοῡ καῑ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Παβδοκανάκης,
 ὡς τὸ ἕφος̄ δηλοῖ, μαρτυρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄.

Σίγνον	μάρτυρος
Ἰωάννου	τοῦ Βατάτζη.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καῑ σακελλίοῡ τῆς ἀγιωτά-
 τῆς μητροπόλεως Σμόρνης, Φίλιππος ὁ Μαγκωνίτης,
 παρῶν̄ ἐπὶ τῇ παροδοῇ ὁμολογία, ὡς τὸ ἕφος̄ δηλοῖ,
 μαρτυρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄.

† Ὁ πρωτέκδικος καῑ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτά-
 τῆς μητροπόλεως Σμόρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης,
 τὴν παροδοσιν̄ τῶν προειρημένων̄ ἐλαϊκῶν δένδρων
 ἀπόφλησιν̄ μαρτυρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄. † Ὁ εὐτελής διά-
 κονος, ἱερομνήμων καῑ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης
 μητροπόλεως Σμόρνης, Μιχαήλ ὁ Ἀστραγαλῆ, ὡς τὸ
 ἕφος̄ δηλοῖ, μαρτυρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄. † Ὁ ἀχρεῖος ἐν
 ἱερεῦσιν̄, ὑπομνηματογράφος καῑ ταβουλλάριος τῆς
 ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Γεώργιος ὁ Ἀλη-
 θινός, παρῶν̄ καῑ μαρτυρῶν̄ ὑπέγραφα τ̄.

† Ὁ ταπεινὸς διάκονος, λογοθέτης καῑ ταβουλ-
 λάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Ἰωάν-
 νης ὁ Ἀργυρόπουλος, τὴν παροδοσιν̄ ἐκδοσιν̄ τῶν εἰ-
 ρημένων̄ ἐλαϊκῶν δένδρων μαρτυρῶν̄ καῑ τράφας
 ὑπέγραφα τ̄.

XXII. Sine anno, mense martio, ind. I.

Iudicium Ioannis Tornicæ, ducis thematis Thraceseiorum.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ Ταρνίκη κυροῦ Ἰωάννου κρίσιμον χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τῶν Πλανιτῶν διὰ τὸ τέλος, ἕπερ ἐζήτησον ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ προσγενοὶς τοῦτου †.

† Ἐπειὶ ὁ Πλανίτης ἐκεῖνος Μιχαὴλ ὁ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Μάξιμος ἐφθασεν εἰσαῖ εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος ἡμῶν τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Λάμβων φοχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γονικοῦ αὐτοῦ ὑποστατικοῦ χωράφια καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα μετὰ καὶ ἐπιτελείας κατ' ἕτος ὑπερπύρων ἐν ἡμῖσι, ὁ δὲ γε ἀδελφός ἐκεῖνου Βασίλειος καὶ ὁ υἱὸς ἐκεῖνου Κωνσταντῖνος οὐκ εἴασαν ταῦτα τῇ δηλωθείσῃ μονῇ, ἀλλὰ ἀφείλοντο ταῦτα ἄλλο ἀλλαχοῦ τὰ τοιαῦτα ἀπεμπολήσαντες, μὴ καταλείψαντες καὶ τὴν μονὴν ἢ δένδρον ἢ χωράφιον, καὶ μὴ μόνον εἶ ἀφείλοντο τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα καὶ ἀπεμπόλησαν αὐτὸ πρὸς οὐδὲ ἐβούλοντο, ἀλλὰ καθείλκον καὶ τὴν μονὴν εἰς ἐπιτέλειαν καταλαβόντες οὖν πρὸς μὲ οἱ μοναχοὶ καὶ ὁ υἱὸς ἐκεῖνου τοῦ Πλανίτου, τὰ τῆς ὑποθέσεως ἡμῖν ἐξείκον, καὶ παρ' ἐμοῦ πεμφθεὶς ὁ ἀπὸ τῆς Σμόρνης Μακρηνὸς ἀπῆλθεν, ἵνα τηρήσῃ, εἰ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ μοναχοί, εἰ ἀφείλοντο τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ τὰ χωράφια ὁ υἱὸς τοῦ Πλανίτου ἐκεῖνου καὶ ὁ πατράδελφος αὐτοῦ καὶ εἰς ἑτέρους ἀπεμπόλησαν ταῦτα, ἀπελθὼν δὲ ὁ δηλωθεὶς Μακρηνὸς εὗρεν ἀληθολογοῦντας τοὺς μοναχοὺς, καὶ γὰρ καταλαβόντος αὐτοῦ εἰς τὴν Μάνταιαν ἐμαρτύρησε νομικὸς ὁ Φιλοκωνηγήτης, ἀπεμπόλησαι αὐτοὺς πρὸς τε τὸν κῆρ Παβλον ἐλαίας καὶ χωράφια ὑπερπύρων δεκαεξί, ὁμοίως ἐμαρτύρησε καὶ Μανουὴλ ὁ Πωλέας, πωλήσαι αὐτοὺς πρὸς τὸν Βρανᾶν δένδρα ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια ὑπερπύρων τεσσαράκοντα, πρὸς τὸν Ξανθὸν χωράφια ὑπερπύρων δέκα καὶ ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν Βρανᾶν χωράφια καὶ ἐλαίας ὑπερπύρων εἰκοσιεξί, κρατεῖ καὶ ὁ Πεντάκης ἐλαίας τεσσαρὰς καὶ χωράφιον μῶδιον ἑνὸς καὶ ἡ ἀνεψιὰ αὐτοῦ ἢ μοναχὴ χωράφιον μῶδιον ἑνὸς καὶ ἐλαίας δέκα, οὐχ εὗρον δὲ καὶ τὴν μονὴν ἀπὸ τοῦ αὐτῶν πρᾶγματος εἰ μὴ εἰς τὴν ἀόλην τοῦ μετοχίου ἔσει μῶδιον ἑνὸς τετάρτου] καὶ ἐλαίας εἰκοσιεξίς ὑπισθεν τοῦ μετοχίου, ἕπερ

μεμαρτύρητο παρά τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανήτου μετ' ἐντο-
λης, ὡς οὐκ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ στίχου αὐτῶν, ἀλλὰ κατεφυτεύθησαν παρά
τοῦ μοναχοῦ Γαβριὴλ τοῦ Πλανίτου τῆς λόγῳ τοῦ ἀγίου
Πολυκάρπου, καὶ ἐπεὶ ἐτηρήσαμεν ἀκριβῶς καὶ οὐχ εὐρομεν τὴν σε-
βασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πράγματος τὸ τοχόν, ἐγε-
γόνει πρὸς αὐτοὺς ἡ παρούσα ἡμετέρα γραφὴ κρισίμη, ἵνα μηδὲλως
ἔχωσι τι λέγειν ἢ ὁ στρατιώτης ἢ ἕτερός τις, ἀλλὰ ἀπέχωσι τέλειον
ἀπὸ τῆς μονῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν τῇ ἐμφα-
νεῖα τῆς ἡμετέρας ἀποκαταστατικῆς γραφῆς. μηνὶ μαρτίῳ
ινδ. α' †

† Ὁ θεὸς καὶ ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ
ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως θεοῦ καὶ κε-
λευστῆς τοῦ θεμάτος τῶν Θρακησίων, Ἰωάννης ὁ
Τορνίκης †.

XXIII. 6763—1255, mense februario, ind. XIII.

Testamentum Masimi Planetae.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου
τοῦ Πλανίτου, ὅπερ περιέχει οὕτως †.

Διάταξις ἐμοῦ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τοῦ Πλανίτου, ἣν διατάξά-
μην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατρὸς μου τοῦ καθηγουμένου καὶ τοῦ πνευ-
ματικοῦ μου πατρὸς, τοῦ ἱερομονάχου κροῦ Ἰωακείμ, τοῦ ἱερομο-
νάχου Ματθαίου, τοῦ ἱερομονάχου Δαυὶδ καὶ πάντων μου τῶν ἀδελ-
φῶν, πρῶτον μὲν ἐπὶ θεῷ μάρτυρι ἅπερ κρατῶ, εἰσὶν ὑπέρπουρα λβ'
καὶ ὑπερπόρειον δύο κρασίον, ἅπερ καὶ παρέδωκα πρὸς τὸν πατέρα μου,
τὰ μὲν ιε' ἵνα δῶσει τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ μου, τὰ δὲ ιζ' καὶ τὸ
κρασίον ἔχη τὸ μοναστήριον. ἔχω καὶ δύο γούνας, καὶ τὴν μὲν μίαν
ἐπαφήμι τὴν μητέρα μου, τὴν δὲ ἑτέραν καὶ πανὶν πέντε σπιθαμὰς
καὶ τὰ φαλλοποδήματά μου καὶ τὰ χαμηλά καὶ τὸ περιστήθιον
μου τὸ καλλιώτερον καὶ δέρμα ἀλωπικόν καὶ ποκάμισον λινοῦν καὶ
τὴν κάππαν καὶ τὸ λέντιον ἀφήμι τὸν Κωνσταντίνον, καὶ πλεόν τοῦ-
των οὐκ ἐκράτουν. τὸ δὲ πράγμα μου, ὅπερ ἀνεβίβασα εἰς τὸ ὁσπή-
τιον τῆς μητρός μου, ὅτε ἀπεκάρην, ἔστι τοῦτο· σχολαρίκια μέγαρα
καὶ ἑτέραν ζυγὴν χωρὶς μαργάρων, κομποθῆλ. . χρυσὴν, τραχήλιον
μετὰ μαργάρων, μωσχερόν ἀργυροῦν μετὰ ἀλόσεως, θηριακάρην

ἀργυροῦν μετὰ ἀλύσεως, σαβανολουτρικόν καθδραροεπιχότερον, ἐφά-
 κλωμα, καθεξαμίτιν κόκκινον, σεντάκιν κουκκούμιν μέγα, κερα-
 στικόν, ὀδοντογλόπτειν ἀργυροῦν, δακτύλια χρυσᾶ τρία καὶ ἕτε-
 ρον ἐν μέγα μάλαγμα· καὶ ταῦτα μὲν πάντα ἀφήμι τῷ υἱῷ
 μου τῷ Θεοφιλοπούλῳ ὁμοίως καὶ τὰ ὀσπήτια τῆς μητρὸς αὐ-
 τοῦ, δύο πίδους σκαμίνους, ἀμπέλιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰς τὸ
 Σταυρίν, τὸ δὲ λωρίκιν, τὰ δύο κασιδία καὶ τὸ πιδίον ἀφήμι τοῖς
 δυοῖ παισίν· ἔστι καὶ ἡ τζόχα καὶ ἐγκόλπιον ἀργυροῦν, ἣν δὲ τζόχαν
 ἔκωφα τῷ Κωνσταντίνῳ τὸ ζωνάριόν μου τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ μέγα
 κακκούμιν τὸ γονικόν μου καὶ τὸ σάβανον, ὅπερ μοί ἔδωκεν ὁ Βα-
 σίλειος, συνδὸν ζυγὴ φραγγικὴ, τὸ ἐφάκλωμα τὸ αὐδῖν, ἅπερ καὶ
 ἐπαφήμι τῷ Κωνσταντίνῳ. ὁμοίως ἀφήμι αὐτῷ καὶ τὸν ἀγοραστόν
 μου ἄμπελον τὸν εἰς τὸ Σταυρίν, καὶ πιδίον ἓνα γονικόν μου καὶ
 πλέον οὐδέν. ἐπαφήμι δὲ τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον καὶ
 τοὺς ἀδελφούς μου ἐπιτρόπους, ἵνα διοικήσωσι ταῦτα, καθὼς διατα-
 ξάμην. τὸ δὲ πρᾶγμα ἡμῶν τὸ ὑποστατικόν ἤγουν τὸ γόνικόν ὅλον,
 καθὼς καὶ προσηνέγκαμεν αὐτὸ εἰς τὸ μοναστήριον ὑπὲρ ψυχικῆς
 ἡμῶν σωτηρίας ἢ μήτηρ μου καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου, ὅστις
 βουληθῆ ὀφέ ποτε φέρειν εἰς τὴν μονὴν τὴν τυχοῦσαν ὀχλησιν ἢ
 διασεισμόν τινα περὶ τοῦ τοιοῦτου πράγματος ἢ οἱ γονεῖς μου ἢ οἱ
 παῖδες μου ἢ τις τῶν προσγεγῶν μου, ἵνα ἔχη τὰς ἀράς τῶν τριακο-
 σίων δεκαοκτῶ ἀγίων θεοφόρων πατέρων καὶ τὴν ἐμὴν τοῦ ἀμαρτω-
 λοῦ καὶ ἐμφανιζομένης μου ταύτης τῆς διατάξεως καὶ τοῦ ἐκδοτη-
 ρίου ἡμῶν γράμματος, οὐπερ ἐποίησαμεν πρόγενέστερον, ἵνα ζωμιών-
 ται εἰς τὸ βεστιάριον τοῦ αὐθέντου ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου,
 ὑπέρπουρα ἑκατὸν καὶ μένωσι καὶ ἄπρακτοι εἰς τοῦτο γὰρ ἐποίησα
 καὶ τὴν παροῦσάν μου διάταξιν ἔτι ζωντός μου, ἔχοντός μου τὸν μὲν
 νοβν οἶον καὶ τὰς φρένας ἐρρωμένας ἐπὶ θεῷ μάρτυρι τῷ ἐφοροῦντι
 τὰ πάντα. μ η ν ι φ ε υ ρ ο υ α ρ ι φ ι ν δ. ι γ ' ε τ ο υ ς ς φ ε γ ' τ.

XXIV. Sine anno, mense martio, ind. XIII.

Ioannes Alethinus monasterio donat olivas in vico Panareto.

† Τὸ ἐκδοτήριον ἔγγραφον τοῦ σεβαστοῦ κυροῦ
 Ἰωάννου τοῦ Ἀληθινοῦ ὑπὲρ τῶν εἰς τὸ χωρίον τοῦ
 Παναρέτου δοθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης σεβαστὸς ὁ Ἀληθι-
νὸς οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὁ δοῦλος
τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης σε-
βαστὸς ὁ Ἀληθινός, ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἔφους οἰκειοχείρως προτά-
ξας τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον, καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμε-
ρον, ἧτις ἐστὶ τεσσαρεσκαιδεκάτη τοῦ παρόντος μαρτίου μηνὸς τῆς
νῦν τρεχούσης τρισκαίδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἀποδίδωμι χάριν φυγικῆς
ἡμῶν σωτηρίας πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ λα-
ματικοῦ Παντελεήμονος καὶ πρὸς σέ, τὸν καθηγούμενον τῆς αὐτῆς
ἀγίας μονῆς κῦρ Λέοντιον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ, ἀσκουμένους μονα-
χοὺς τὰ ἐλαικὰ ἡμῶν δένδρα τὰ ἐν τῷ χωρίῳ μου τοῦ Παναρέτου
διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἐλαιῶνος, τὰ καὶ πλησίον τῶν ἀνθ-
δρῶν ἐλαιοφόρων δένδρων, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶν ἢ ἐπιτυχάνουσά μοι
μερὶς ἀπὸ τοῦ Μαυροιωάννου Γεωργίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ
Γεωργίου τοῦ Ἀγαρηνοῦ, τοῦ ἔχειν καὶ κατέχειν ἢ τοιαύτη μονὴ ἢ
καὶ δηλωθεῖσα ἀνωθεν τὰ τοιαῦτα ἐλαιοφόρα δένδρα εἰς τοὺς ἐξῆς
ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, μέχρις ἂν τὸ περιγίειον συνίσταται
καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ πᾶν, ἄδειαν ἔχούσης τῆς τοιαύτης ἀγίας μο-
νῆς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐλαικοῖς δένδροις πωλεῖν αὐτὰ, ἀνταλλάττειν,
ἐκρίζειν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν κατὰ τὸν ἀρέσκοντα δηλαδὴ καὶ νο-
μιζόμενον αὐτοῖς τρόπον. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῆ ὑπὲρ ἀνατροπῆς
τοῦ ἡμῶν ἐκουσίως γεγονότος ἔγγραφου ὑπὲρ φυγικῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἀλλ' ἐμφανιζομένου καὶ τοῦ παρ-
όντος ἡμῶν ἔγγραφου ἀπὸ παντὸς νόμου καὶ δικαστηρίου καταδε-
δικασμένος καὶ κατησχυμένος ἀκοπέμπεται, σὺν τούτοις ἔξει καὶ τὰς
ἀρὰς τῶν τριακισίων ὀκτωκαίδεκα θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ
καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότη Ἰούδα λογισθήσασιν καὶ μετὰ
τῶν κεκραγόντων τὸ ἄρον, ἄρον, σταθῶρσον τὸν οἶδόν τοῦ θεοῦ, μὴ νί
καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἐνώπιον τῶν ὀπο-
γραφομένων μαρτύρων †.

Σίγγον	Κωνσταντίνου	Σίγγον	Γεωργίου	Σίγγον	Γεωργίου
τοῦ Ἀρ	μένη.	τοῦ Κακ	αβᾶ.	τοῦ Μ	αυροιωάννου.

Σίγνον | Γεωργίου
τοῦ Ἀγ|αρηνοῦ.

Σίγνον | Νικολάου
τοῦ Μα|τζούκη.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλ-
λιστος γράφας ὁπέγραφα †.

XXV. 6740—1232, mense februario, ind. V.

*Michaeli Casabias monasterio vendit olivas XXVI, quas possidet in vico
Panarsto.*

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κακαβά Μιχαήλ
καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τῶν εἰς τοῦ Παναρέτου
ὅπ' αὐτοῦ πωληθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων †.

Σίγνον Μιχαήλ τοῦ Κα καβά.	Σίγνον Θεοφανῶ τῆς σμβι ου αὐτοῦ.	Σίγνον Γεωργίου τοῦ οἰοῦ αὐτοῦ.
Σίγνον τοῦ ἐτέρου	Θεοδώρου οἰοῦ αὐτοῦ.	Σίγνον Λέωντος τοῦ ἀδ ταδέλφου αὐτοῦ.
Σίγνον Γεωργίου τοῦ Κόμη.	Σίγνον Μαρίας τῆς σμβι λου αὐτοῦ.	Σίγνον Μιχαήλ τοῦ οἰοῦ αὐτῶν.
Σίγνον Γεωργίου τοῦ Καρ αφάνη.	Σίγνον Ἄννης τῆς θυ γατρὸς αὐτοῦ.	

Σίγνον | Μαρίας

τῆς ἀδ|ταδέλφης αὐτῆς. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ οἰοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ
ἐκ θεοῦ ἑστεμμένων μεγάλων βασιλέων, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως
καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστά-
της ἀγούσης, Μιχαήλ ὁ Κακαβάς, Θεοφανῶ, ἡ σύμβιος αὐτοῦ, ἔτι
δὲ καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτῶν, ὁ Γεώργιος τε, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ
Λέων, Γεώργιος ὁ Κόμης, Μαρία ἡ σύμβιος αὐτοῦ, Μιχαήλ ὁ οἰός
αὐτῶν, Γεώργιος ὁ Καραφάνης, Ἄννα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ Μαρία
ἡ αὐτῆς ἀδελφή, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ
ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς προτάξαντες τὴν παρούσαν ἔγγραφον
καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεύθεν εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφανσίωνος
καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν, πρᾶσιν τὴν ἐς αἰ
τὸ ἀπαράθραστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὀφειλοῦσαν καὶ μηδαμῶς